

ny sedelutgifvande enskild bank; och vidare att, när oktrojen för nuvarande enskilda banker tilländalöper, all sedelutgifningsrätt äfven för dem måste upphöra.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Ola Månsson,
från Blekinge.

N:o 256.

Af Herr Ola Månsson: Om reserverande af Riksbankens hela odisponerade vinst för Bankens egna ändamål.

Då jag äfven vid denna riksdag förnyar min motion om bankovinstens användande, är det med förhoppning om ett gynnammare resultat för denna viktiga fråga, än den vid flere föregående riksdagar förmått tillvinna sig; och, ehuru tvärt emot pluralitetens inom Andra Kammaren fattade beslut, bankovinsten hufvudsakligen användts till fyllande af statsbehofven, får man likväl icke misströsta om denna riksviktiga frågas lyckliga lösning, för att undvika att de på Riksbankens rot uppkomna, sugande parasiter icke framgent på nationens bekostnad och till egen vinning skola göra Riksbankens framtida bestånd tvifvelaktigt. Man erinre sig de silfverutvexlingar, som för omkring 3½ år sedan pågingo, hvilka visserligen icke då voro så stora att ju icke större en annan gång möjligen kunna uppkomma, hvars vådor, i så fall, kunna medföra de aldra största olägenheter.

Eger ej Riksbanken den makt öfver penningen, som i kritiska tider erfordras, så synes mig angeläget vara, att Riksdagen på allt möjligt sätt, utan tillhjälp af privata sedelbanker och enskilda penningeinrättningar, stärker och befästar Riksbanken till landets egen solidariska institution. Medlet härtill är lika enkelt som lätt, nemligen att låta Riksbankens behållna vinst kvarstadna och användas för Bankens egna ändamål, till förstärkande af den fond, som genom lånediskonteringar och kreditiv utgör

utgör ett befordringsmedel för den redbara affärsverksamheten och en hjälpkälla för jordbruk, bergsbruk och näringar i allmänhet.

På grund häraf vågar jag vördsamast föreslå,

att Riksbankens odisponerade vinst, som är och hädanefter utfaller, må, intill dess annorlunda bestämmes, uteslutande i och för Bankens egna ändamål användas, på det sätt som säkrast öfverensstämmer med hufvudgrunderna för dess verksamhet och det allmännas väl.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Ola Månsson,
från Blekinge län.

N:o 257.

Af Herr Ola Månsson: Om ändring af 5 och 6 §§ i 2 Kap. Giftermåls-balken.

Vid 1868 års riksdag väcktes af mig motion om ändring af lagens stadgande i 2 Kap. 5 och 6 §§ Giftermåls-balken; anledningen dertill var, att om, hvilket också händer vid den ena makans död, den efterlevande önskar ingå äktenskap med någon af den afidnes syskon, eller dermed likställig slägtled, ett sådant äktenskap icke får ingås förrän Kongl. Maj:t dertill lemnat sitt bifall till de ganska talrikt inkommande ansökningarne af detta slag, hvilket aldrig förvägras. Och ifrågasvarande vilkor kvarstår således numera i lagstiftningen blott såsom en ändamålslös formalitet, hinderlig för alla och kostsam för den mindre bemedlade som är aflägsse boende och nödsakad anlita kommissionär för ärendets utförande; hvarföre jag vågar vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta samt till Kongl. Maj:t göra framställning derom, att lagens stadgande i Giftermåls-